

komme hans Grændse paa $7\frac{1}{2}$ Alen nær. Lovforslaget synes i Grunden at være af samme Mening, idet det aabner en Leilighed for de Byggende til at erhverve Bygningsautoriteternes Tilladelse til at gaa Naboen nærmere med disse Træbygninger end netop 15 Alen. Jeg synes, man maatte hellere ligesaa godt rent ud give Tilladelse til at gaa ned til $7\frac{1}{2}$ Alen. — § 45 hører til de Paragrafer, som Udvalget paa en vis Maade har foreslaaet at stryge, idet nemlig Hovedindholdet af den foreslaas optaget i en senere Paragraf, § 77. Der er i denne § 45 sat en vis Frist, i hvilken Murene i nyopførte Huse skulle henstaa ra, inden de afpukses. Udvalget foreskriver at stryge denne Bestemmelse og overlader det til Eilshynet at afgjøre, naar den Byggende kan gaa til at afpukse eller paa anden Maade behandle Huset, idet det nemlig altsammen kommer ind under den Bygningsattest, den Eilshynshavende har at udfærdige. Efter Udvalgets Forslag vil saaledes den Eilshynshavende være stillet noget mere frit, vil kunne optræde noget mere vilkaarlig, om man saa vil, ligeoverfor den Byggende. Jeg tror ikke, at det, hvor det ikke er absolut nødvendigt, er heldigt at indrømme den Eilshynshavende en saadan vilkaarlig Myndighed. Jeg tror, at baade den Byggende ligesom ogsaa den Eilshynshavende ville være bedst tjente med, hvor det lader sig gjøre, at have bestemte Regler at gaa efter, og naar Lovforslaget har opstillet 6 Uger eller eventuelt 8 Uger som den Tid, hvori Murene skulle henstaa, uden at være afpuksede, tror jeg, man kan slaa sig til Ro med det, uden at behøve at gaa ind paa Udvalgets Forslag om en mere arbitrar Myndighed i saa Henseende for den Eilshynshavende. Mit Endringsforslag gaar ud paa at tilføje, at, foruden at det ikke er tilladt at afpukse de ra Mure, skal den Byggende heller ikke have Lov til at beklæde dem med Lærred, Papir eller Sigennde, hvorved han vil skjule, hvorledes Muren i Virkeligheden ser ud, hvorvidt den er tør, hvorvidt den er ordentlig bygget eller ei. Denne Tilføjning lægger jeg ikke saa overdreven Bægt paa; men jeg tror rigtignok, at jeg i alle Tilfælde vil stemme for at fastholde § 45 iøvrigt i sin oprindelige Form. — Endringsforslagene under Nr. 7 og Nr. 8 har jeg tilladt mig at motivere. Endringsforslaget under Nr. 9 til § 65 gaar ud paa, at Punkt 6 i Paragrafen skal bortfalde. Dette Punkt 6 bestemmer, at Kaffelovne og Ildsteder skulle forsynes med en Indretning, hvorved Lufttrækket igjennem dem kan standses. Jeg foreslaar, at det helt skal falde bort. Jeg tror ikke, at dette, at kunne affpærre Lufttrækket gjennem en Kaffelovn, er af nogen Betydning med Hensyn til Slutningen af Storstensild eller Kaffelovnsild, ialtsald ikke af nogen saa væsentlig Betydning, at det af den Grund er nødvendigt at opretholde denne Bestemmelse om, at man skal kunne affpærre Lufttrækket. Derimod tror jeg,

at en Byggherre bør have det i sin Haand, hvorvidt han vil have Spjæld i sin Kaffelovn. Spjæld i Kaffelovne er som bekendt temmelig farlige for Folt, der bruge dem usforstandig, og der omkommer jo aarlig endda ikke saa ganske faa Mennecker ved at dreie Spjæld for, saa jeg synes, at man, om man end ikke ligefrem vil forbyde Spjæld i Kaffelovnsrøret, bør ialtsald gjøre det muligt at kunne undvære dem. Det forstaar sig, naar man vilde anvende Magasinoerne allevegne, behøvede man ingen Spjæld og kunde endda affslaffe Lufttrækket; men man kan ikke forlange, at Folt overalt skal bruge Magasinoerne. Altsaa, jeg foreslaar simpelthen, at dette Punkt 6 skal bortfalde, for at man kan blive af med Kaffelovns-spjældene. — Hvad Punkt 7 angaar; har jeg tilladt mig at foreslaa, at det sidste Punktum bortfalder. Det sidste Punktum lyder: „I Zagrummet kunne Romsfurer dog kun anbringes undtagelsesvis og med Stadsbyggemeesters Tilladelse“. Saavidt jeg veed, er denne Bestemmelse gaaet over i dette Lovforslag fra den gjældende Lovgivning, men i Realiteten har den ikke Meget at sige; thi denne Tilladelse til at anbringe Romsfurer i Zagrummet negtes, saavidt jeg veed, aldrig; den gives altid af Stadsbyggemeesteren i en bestemt Form, og naar det er Tilfældet, at den alligevel gives, skjønner jeg ikke rettere, end at alle Parter vilde være vel tjente med, at Paabudet om, at der skal søges en saadan Tilladelse, simpelthen falder bort — Til § 57 har jeg under Nr. 11 tilladt mig at stille et Forslag. — § 57 paabyder at Stiker- og Metaltaage, der have et saabant Fald, at Snefæd kan foranlediges, skulle tæt ved Zagrenden mod Gaden forsynes med Serngitter. Jeg er ikke meget glad for Bestemmelsen, thi disse Serngittere er jeg bange for ikke ville blive nogen Prydelse paa kobbertækte Huse f. Ex. paa Børsen, Rosenborg m. m., som ganske vist efter denne Bestemmelse maa forsynes med Serngitter; men naar Bestemmelsen skal have, saa kommer det mig for, at man maa hellere have en aldeles bestemt Regel for, i hvilke Tilfælde disse Serngittere skulle sættes op end en saa ubestemt og vag Regel som Lovforslagets. Jeg har desuden stillet et andet lille Forslag til § 57. Efter Lovforslaget er det kun mod Gaden, at Serngitterne skulle anbringes. Jeg tilstaa, at naar overhovedet Serngittere skulle sidde paa den Slags Tæge, bør de vel ogsaa sidde ud til Gaarden, thi Folt er jo heller ikke tjente med ud til Gaarden at faae Snemasser i Hovedet, ligesaa lidt som naar de gaa paa Gaden. — Til § 63 har jeg stillet et lille Forslag, nemlig med Hensyn til Latrineres Antal. Der er forlangt en Latrine for hver 20. Beboere; men da en Byggherre ikke ret vel kan vide med Sikkerhed, hvormange Beboere han faar i sit Hus, tror jeg, at det vilde være en Betryggelse for ham, om der alternativt tilføies: „eller